

Til § 247.

I stk. 1, sidste punktum, ændres „alders- og invaliderentemodtagere“ til: „folke- og invalidepensionister“.

I stk. 3, nr. 1, ændres „invaliderente“ til: „invalidepension“.

I stk. 3, nr. 2, ændres „aldersrente“ til: „folkepension“.

Til § 252.

I stk. 2 foretages følgende ændringer:

I 1. punktum udgår ordene „invaliderente“ og „aldersrente“ og erstattes af henholdsvis „invalidepension“ og „folkepension, jfr. folkeforsikringslovens § 39, stk. 1“.

2. punktum affattes således:

„Denne hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunne være ydet forsørgeren som invalidepension eller som folkepension, jfr. folkeforsikringslovens § 39, stk. 1.“

Til § 258.

I stk. 2 foretages følgende ændringer:

I 1. punktum udgår ordene „invaliderente“ og „aldersrente“ og erstattes af henholdsvis „invalidepension“ og „folkepension, jfr. folkeforsikringslovens § 39, stk. 1“.

2. punktum affattes således:

„Denne hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunne være ydet forsørgeren som invalidepension eller som folkepension, jfr. folkeforsikringslovens § 39, stk. 1.“

Til § 263.

I stk. 3 foretages følgende ændringer:

I 1. punktum udgår ordene „invaliderente“ og „aldersrente“ og erstattes af henholdsvis „invalidepension“ og „folkepension, jfr. folkeforsikringslovens § 39, stk. 1“.

2. punktum affattes således:

„Denne hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunne være ydet forsørgeren som invalidepension eller som folkepension, jfr. folkeforsikringslovens § 39, stk. 1.“

Til § 281 A.

I stk. 2 ændres ordene „aldersrente“ og „invaliderente“ til henholdsvis: „folkepension“ og „invalidepension“.

Til § 289.

I stk. 1, 2. punktum, ændres „85 øre“ til: „120 øre“.

I stk. 3, nr. 4, ændres ordene „invaliderente“ og „aldersrente“ til henholdsvis: „invalidepension“ og „folkepension, jfr. folkeforsikringslovens § 39, stk. 1“.

Til § 293.

Stk. 1, 1. punktum, affattes således:

„Til personer, der oppebærer arbejdsløshedsunderstøttelse, kan der i trangstilfælde ydes en supplerende hjælp, men det samlede beløb, der i den enkelte kommune ydes til sådan hjælp, må dog ikke overstige 5 pct. af et beløb, der fremkommer ved at multiplicere det antal dage, i hvilke der inden for pågældende regnskabsår oppebæres arbejdsløshedsunderstøttelse i vedkommende kommune, med følgende beløb, jfr. herved § 333:

13 kr. 80 øre i Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner,

12 kr. 60 øre i købstæder, Marstal samt flækker og bymæssige bebyggelser på landet med over 1 500 indbyggere,

10 kr. 80 øre i det øvrige land;

oplysning om antallet af dage, hvori der oppebæres arbejdsløshedsunderstøttelse, meddeles kommunerne ved arbejdsdirektørens foranstaltning.“

I stk. 2 ændres ordene „invaliderente“ og „aldersrente“ til henholdsvis: „invalidepension“ og „folkepension, jfr. folkeforsikringslovens § 39, stk. 1“.

Til § 297.

Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Ved afgørelsen af, hvor meget der i det enkelte tilfælde kan ydes som kommunehjælp til underhold i form af pengehjælp eller naturalier, skal det sociale udvalg iagttage, at hjælpen ikke må overstige et beløb, der svarer til 85 pct. af, hvad der i den pågældende periode kunne være ydet i henhold til folkeforsikringslovens § 39, stk. 1, med tillæg af de i § 40, stk. 5, nævnte beløb, alt for så vidt ansøgeren havde opfyldt betingelserne for at oppebære sådan hjælp.“